

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηϊού, Μαξίμου, Μακαρίου, Άφρικανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος δ'
Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Πολυνόνυμον σύνταγμα, πολυποίκιλα βάσανα, Άθλητῶν ύπεμεινε, καρτερώτατα, καὶ πρὸς τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν, μετέστη γηθόμενον, μυριάσιν Ἱερῶν, Ασωμάτων ἀγάλλεσθαι, ὃς τοῦ δράκοντος, τὰς πολλὰς μυριάδας ἐκνικῆσαν, τὴν ἐνστάσει τῇ γενναίᾳ, καὶ τὴν τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Ο περίδοξος Μάξιμος, καὶ ὁ μέγας Τερέντιος, ὁ κλεινὸς Πομπηΐος, καὶ Μακάριος, Άφρικανὸς ὁ θειότατος, τιμάσθωσαν ἄσμασι, σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ λοιπός, τῶν Μαρτύρων κατάλογος, οἱ τῷ αἷματι τῷ οἰκείῳ τὴν ἄνω βασιλείαν, ὧνησάμενοι καὶ δόξης, ἀδιαδόχου πληρούμενοι.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θάνατος, τῆς ἀγάπης Ἐνδοξοὶ τοῦ ποιήσαντος, ύμᾶς χωρίσαι κατίσχυσαν, διὸ ἐκληρώσασθε, βασιλείαν οὐρανῶν, καὶ τρυφήν ἀδαπάνητον, καὶ μὴ λήγουσαν, μηδαμῶς εὐφροσύνην, Άλλ' αἰτεῖσθε, καὶ ἡμῖν ἀγαθοδότως, τὸν ἰλασμὸν καὶ τὸ ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ως πηγὴν ἀγιάσματος, κιβωτὸν σὲ ως πάγχρυσον, ἐν Ἄγιῳ Πνεύματι, ἀπαστράπτουσαν, καθικετεύω καὶ δέομαι, τὴν πάθεσιν ἔκδοτον, καὶ ἀθλίαν μου ψυχήν, φωταγώγησον Δέσποινα, ρύομένη με, τῆς πικρᾶς τυραννίδος τῶν δαιμόνων, καὶ ὁδὸν μοὶ σωτηρίας, παρεχομένη πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ως ἀμνὸν σὲ ἐλκόμενον, πρὸς σφαγὴν τὴν ἑκούσιον, καθορῶσα Δέσποτα ἡ πανάμωμος, καὶ πολυύμνητος Μήτηρ σου, ἐβόα δακρύουσα, τὶς ὁ δρόμος ὁ ταχύς; ποῦ ἀπέρχῃ παμφίλτατε; συνδραμούμαί σοι, συνθανούμαί σοὶ Λόγε, μὴ ἔάσης, τὴν ἀσπόρως σε τεκοῦσαν, μεμονωμένην καὶ ἄτεκνον.

Ἀπολυτίκιον Ὅχος πλ. α'

Τῶν ἀγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ύπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν τὴν δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως, καὶ νῦν πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ο Κανὼν τῶν Αγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πληθὺς μὲ σώζοις καλλινίκων Μαρτύρων. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ωδή α' Ὅχος πλ. δ'
Ο Είρμος

«Ὕγρὰν διοδεύσας ώσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἴγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἀσωμεν».

Πληθὺς ἀθλοφόρων πανευκλεῶν, Χριστὸν ἐκδυσώπει, πλῆθος ἔχοντα οἰκτιρμῶν, τὰ πλήθη μειῶσαι τῶν

κακῶν μου, ὅπως τὴν σὴν εὐφημάσω πανήγυριν.

Λατρεύοντες ζώντι καὶ ἀληθεῖ, Θεῷ Ἀθλοφόροι, τοὶς ἀψύχοις σέβας θεοῖς, οὐδόλως ἐνείματε, καὶ ζώσα, τῷ ζωοδότῃ θυσίᾳ προστήχθητε.

Ἡ κύρωσαν δόγμα θεοστυγές, καὶ μέσον σταδίου, τεσσαράκοντα Ἀθληταί, ἐκήρυξαν Λόγον σαρκωθέντα, τὸν ἀλογίας τὸν κόσμον ῥυσάμενον.

Θυμὸν ἀλογώτατον δυσσεβούς, τυράννου γενναίως, ἀπεκρούσαντο οἱ σοφοί, ἀγάπη τηρούμενοι τὴ θεία, καὶ πρὸς θυμὸν κινηθέντες τὸν δίκαιον.

Θεοτοκίον

“Υμνῷ σὲ Παρθένε ὅτι Θεόν, πανύμνητε μόνη, ἐσωμάτωσας ἐκ τῶν σῶν, τιμίων αἰμάτων Παναγία, καὶ ὑπὲρ λόγον φρικτῶς ἀπεκύησας.

‘Ωδὴ γ' Ὁ Εἱρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεύμα μου».

Στόμασιν ἐκήρυξαν, τοὶς Ἱεροῖς αὐτῶν Κύριον, οἱ Ἀθληταί, ἔναντι τυράννων, ἐναθλοῦντες στερρότατα.

Μίαν γνώμην ἔχοντες, οἱ Ἀθληταὶ θανεῖν εἴλοντο, διὰ Χριστόν, καὶ πολυθεϊας, πλάνην πᾶσαν ἐπάτησαν.

Ἐλυσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς ματαιότητος δέσμιοι, διὰ Χριστόν, οἱ περὶ τὸν θεῖον, γεγονότες Τερέντιον.

Θεοτοκίον

Σώσον με κυήσασα τὸν ύπεράγαθον Κύριον, Μήτηρ ἀγνή, παῦσον τῆς ψυχῆς μου, πολυτάραχον κλύδωνα.

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐξ αἰμάτων οἰκείων οἱ Ἀθληταί, ἔαυτοὶς πορφυρίδα βάψαντες, νὺν ὡραῖοι τοὶς στίγμασι, τῷ Χριστῷ προσηνέχθησαν, τρισηλίου δόξης φωτὶ λαμπρυνόμενοι, καὶ ἡμᾶς φωτίζοντες, αὐτοὺς μακαρίζοντας, ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν αὐτῶν μνήμην, τελοῦντες λαμβάνομεν, ιαμάτων χαρίσματα, Οὓς ἐν πίστει βοήσωμεν, Πρεσβεύσατε γενναῖοι τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ἄφεσιν τοὶς μέλπουσι, καὶ πιστῶς ἐκτελοῦσι, τὴν πάμφωτον μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον

Ο τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβών, προστάτιν σὲ ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων πανάμωμε, διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἵλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, ἵνα πίστει βιώμεν σοί, Πρέσβευε τῷ σῶν Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἀνυμνούσι σε πόθῳ, καὶ πίστει πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Μαθητῶν ύπεκρύβῃ φόβῳ χορός, οἱ γνωστοὶ δὲ μακρόθεν ἴστανται νύν, μόνη δὲ συνέχομαι, καὶ τῇ λόπῃ τιτρώσκομαι, τὴν σφαγὴν σου τέκνον, ὄρῶσα τὴν ἄδικον, ἡ Παρθένος ἔλεγε, τὰς ὄψεις σπαράττουσα, Δεῦρο πᾶσα κτίσις, νὺν τῷ τρόμῳ ληφθεῖσα, συνάλγησον, θρήνησον, τὴ Μητρὶ τοῦ Κυρίου σου, καὶ σὺν φόβῳ ἀνάκραξον, Δόξα σοὶ τῷ πάντων Ποιητῇ, ὅτι θέλων πάσχεις ύπεράγαθε, καὶ ἐκουσίως σταυροῦσαι, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

‘Ωδὴ δ' Ὁ Εἱρμὸς

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα».

Ωραιώθητε μάρτυρες, πόνων ἐπιδόσεσι φαιδρυνόμενοι, ύπερ σάπφειρον χρυσίον τε, καρτεροῖς ἀγῶσιν ἐλαμπρύνθητε.

Ζωηφόρον ἐνέργειαν, ἐκ ζωαρχικῆς Τριάδος δεξάμενοι, πάντα πόνον, πᾶσαν νέκρωσιν, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀπελαύνετε.

Οὐκ ἀρνούμεθα Κύριον, δαίμοσιν ἀφρόνως οὐκ ἐπιθύομεν, οἱ θεόφρονες ἐκραύγαζον, ὁμιλοῦντες πόνοις καὶ κολάσεσιν.

Ἴαμάτων χαρίσματα, χάριν ἀδαπάνητον, ῥῶσιν ἄπαυστον, ἀναβλύζοντες Μακάριοι, τῶν ἀνθρώπων πάθη θεραπεύετε.

Θεοτοκίον

Σὲ πανάμωμε Δέσποινα, πειρασμοὶς κυκλούμενος εἰς βοήθειαν, προσκαλοῦμαι, Σπεῦσον σώσον με, τὸν Σωτήρα Λόγον ἡ κυήσασα.

Ωδὴ ε' Ὁ Εἱρμὸς

«Ορθρίζοντες βιώμεν σοὶ Κύριε, Σῶσον ἡμᾶς, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν».

Καθείλετε τῆς πλάνης ὄχυρωμα, Ἀθλοφόροι, ταὶς ἀναμοχλεύσεσι, τῆς καρτερίας πανεύφημοι.

Αἰμάτων ἐπιρροαὶς ἔντοναντες, τῆς ἀπάτης, τὸν βυθὸν μακάριοι, πᾶσαν ψυχὴν κατηρδεύσατε.

Λογίων τῶν ἐνθέων πληρούμενοι, Ἀθλοφόροι, τῶν σοφῶν ἐλύσατε, τὴν ἀλογίαν ἐν Πνεύματι.

Θεοτοκίον

Λυτρούμενος ἐπέφανεν Ἀχραντε, τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ σοῦ ὁ ὑπέρθεος, ἀνθρωπος Κόρη γενόμενος.

Ωδὴ σ' Ὁ Εἱρμὸς

«Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνάς, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Ἴσχυΐ σου Ἰησοῦ νευρούμενοι, ἔξενεύρισαν ἐχθροῦ δυναστείαν, καὶ δυνατοί, ἀνεδείχθησαν ὄντως, δι' ἀσθενείας σαρκὸς προσπαλαίοντες, καὶ ρίψαντες τὸν ἰσχυρόν, οἱ σεπτοὶ καὶ καλλίνικοι Μάρτυρες.

Νενίκηκας, τὸν πολυμορφὸν ὄφιν, καὶ τὴν τούτου τοὶς ποσί σου συντρίψας, ὃς ἀληθῶς, κεφαλὴν νικηφόρον, τὴν κορυφή σου διάδημα εἴληφας, Τερέντιε Μάρτυρος Χριστοῦ, τῶν ἀγίων Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Ἴαματα, ἡ σορὸς τῶν Μαρτύρων, ἀναβλύζει, καὶ τὰ πάθη καθαίρει, καὶ τῶν ψυχῶν, ἀποπλύνει τὸν ῥύπον, καὶ τῶν δαιμόνων βυθίζει τὰς φάλαγγας, ἀπάντων δὲ τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας ἀρδεύει τὴν χάριτι.

Θεοτοκίον

Κατάσκιον, προεώρα σὲ ὅρος, ὁ Προφήτης Ἀββακοῦμ Θεοτόκε, ἐκ σοῦ Θεός, ὑπὲρ λόγον προῆλθε, σεσαρκωμένος, καὶ κόσμον διέσωσε, τῷ κλύδωνι τῆς χαλεπῆς, ἀμαρτίας δεινῶς συνεχόμενον.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον

Τὴν Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἀγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Αφρικανοῦ, Μαξίμου, Πομπηΐου καὶ ἑτέρων τριάκοντα ἔξ, ἔτι δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνα καὶ Ἀλέξανδρον καὶ Θεόδωρον.

Στίχοι

- Ἐπαθλα ποία τῆς τομῆς Τερεντίω;
- Ἄ μὴ προσέσχεν ὄψις, οὓς ἡ καρδία.
- Ἴδωμεν οὓς τέμνουσιν ἀθλητάς, ὅσοι.
- Δεκὰς τετραπλή, πρὸς δὲ καὶ ἄλλοι μάλα.
- Ἄσφαραγον δεκάτη γε Τερέντιος ἔξυπεκάρθη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ὁσίας Προφήτιδος Ὁλδάς.

Στίχοι

- Ἀφῆκεν Ὁλδὰ πνεῦμα μέλλοντα βλέπον,
- Ἡ Πνεύματος γέμουσα θείου πυθία.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Ἰακώβου Πρεσβυτέρου, καὶ Ἀζὰ Διακόνου.

Στίχοι

- Τὸν Ἰάκωβον καὶ τετμημένον γράφω,
- Καὶ τῆς τομῆς φέροντα μισθὸν τὸ στέφος,
- Τμηθεὶς ὁ Χριστοῦ Λευΐτης, Ἀζὰ κάραν,
- Χριστοῦ τὸν ἔχθρὸν Λευΐαθὰν αἰσχύνει.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Ωδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Παῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πύρ, μετέβαλον βοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ὕστα εὐήκοα πρὸς θείαν, ἀποπλήρωσιν Χριστοῦ τῶν προσταγμάτων, κεκτημένοι Σοφοί, ἐμέλπετε Προθύμως, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόμους ἐνθέους Ἀθλοφόροι, ἀντεθήκατε προστάγμασιν ἀνόμων, κελευόντων Χριστὸν ἀρνεῖσθαι, ὃ βοῶμεν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέλη ποιναὶς ἐκδεδωκότες, ἀπηρνήσασθε τὸ σῶμα δι' ἀγάπην, τοῦ ὄφθέντος ἐν γῇ, καὶ σάρκα εἰληφότος, ὃ μελωδεῖτε Μάρτυρες, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ἄνω τὸ ὅμμα διανοίας, ἀνατείναντες Γενναῖοι τὰς βασάνους, στερροτάτη ψυχή, ἡνέγκατε βοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὑεύσαντας πάλαι τοὺς γεννάρχας, παραβάσεως ἀτόπου πλημμελεία, ἐν νηδὺ Χριστόν, ἀρρεύστως συλλαβοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν ἀνήγαγες, τὴν ἀρχαίαν Θεοτόκε.

Ωδὴ η' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύρρανος, τοὶς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἴδων, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτήν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ὁ θεόφρων Τερέντιος, σὺν Ἀφρικανῷ τε, Μάξιμος Πομπῆϊος, ὁ θεῖος Μακάριος, καὶ ὁ κλεινὸς θεόδωρος, ἅμα τὴν λοιπὴν τῶν συμμαρτύρων χορεία, Χριστὸν ὁμολογοῦσι, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, καὶ τούτου τὴν ἀγάπη, γενναίως ἐναθλοῦσιν.

Ὕπερ Χριστοῦ στρεβλούμενοι, καὶ βουνεύροις τυπτόμενοι, καὶ ἀνηλεῶς, οἱ Ἀθληταὶ ξεόμενοι, τριβόλοις κεντούμενοι, καὶ τοὶς θηρσὶ ρίπτούμενοι, καὶ πυρακτωθείσιν, ὄβελίσκοις τὰ στέρνα, φλεγόμενοι ἐβόων, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῆμα ζωῆς προφέροντες, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, τεθανατωμένους, ἐν τῇ πλάνῃ ἔσωσαν, ἐχθροὺς ἔθανάτωσαν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον, καὶ τὰ φωταυγῆς ἐξεικονίζοντες πάθη, βασάνοις πολυτρόποις, τὸ μακάριον τέλος, ἐδέξαντο ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ κιθάρα εὕρυθμος, κρουομένη τῷ Πνεύματι, καὶ τὰς διανοίας, τῶν πιστῶν ἡδύνουσα, τετράριθμος πέφυκε, τῶν Ἀθλοφόρων θεία δεκάς, θεῖον κορυφαῖον, κεκτημένη βοῶντα, Τερέντιον τὸν μέγαν, Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Νενεκρωμένην ζώσον, πεπτωκυίαν ἀνάστησον, τετραυματισμένην, τὴν ψυχήν μου ἵασαι, τὴ λόγχη Πανάμωμε, τὴ κεντησάσῃ θείαν πλευράν, τοῦ ἐκ τῆς γαστρός σου, σαρκωθέντος Σωτῆρος, ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Ωδὴ Θ’ Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὅψιστος, ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος, διὸ τίν ἔχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἴαμα βρύει ἡ σορός, τῶν Μαρτύρων ἐκ πηγῆς θείου Πνεύματος, ἐπαρδομένη ἀεί, προθύμως δεῦτε ἀπαρυσώμεθα, σῶμα, καρδίαν καὶ ψυχήν, καθαγιαζόμενοι, καὶ τόν Σωτήρα Χριστόν, μεγαλύνοντες πιστῶς φιλομάρτυρες.

Ως ἄνθη θεία τοῦ ἀγροῦ, ὕσπερ ρόδα μυστικὰ ἔξηνθήσατε, καὶ εὐώδίας σεπτῆς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀπεπληρώσατε, πλάνην δυσώδη τοῦ ἐχθροῦ, μακρὰν ἀπελαύνοντες, τὴ θεία χάριτι, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστοι.

Σήμερον Μάξιμον πιστοί, καὶ Ἄλεξανδρον ὁμοῦ καὶ Θεόδωρον, Ζήνωνα, Πομπηϊον, Ἀφρικανόν τε καὶ τὸν Τερέντιον, σὺν τοῖς λοιποῖς συναθληταῖς, πιστῶς εὐφημήσωμεν, καὶ μακαρίσωμεν, ἀνυμνοῦντες τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Ἡγγικε, πρόσεχε ψυχή, ἡ τοῦ Κτίστου τελευταία ἐπέλευσις, οἱ θρόνοι τίθενται, καὶ τὸ κριτήριον ἥδη πάρεστιν, ὁ δὲ Κριτής ὡς ἀγαθός, βοᾷ, Ἐτοιμάσθητε, Σπεῦσον οὖν βόησον, τῶν Μαρτύρων σου λιταὶς Σῶτερ σώσον με.

Θεοτοκίον

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν ψυχήν μου ταὶς δειναὶς ἀμαυρότησι, τῶν παραβάσεων, ἐσκοτισμένην καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ τῆς ἡμέρας κοινωνόν, τῆς θείας ἀνάδειξον, ὅπως δοξάζω σε, προστασία τῶν Πιστῶν ἀκαταίσχυντε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἡχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἄκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.